

# РЕШЕНИЕ

№ 2601

гр. София, 18.04.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,**  
в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Десислава Корнезова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **10801** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК във вр. чл.42, ал.2 от ЗТМТМ.

Образувано е по жалба на „СИЗА Дженерал Трейдинг енд Контрактинг“ ЕООД, представлявано от управителя М. И. М. А. Б. срещу решение № РД-08-1009/28.09.2022г. на изпълнителен директор на Агенция по заетостта.

В обстоятелствената част на жалбата са въведени съображения за незаконосъобразност на акта, поради постановяването му в противоречие с нормите на материалния закон и неговата цел. Неправилно било съждението на административният орган за наличието на идентичност на собственика на капитала на двете юридически лица и, че същото пораждало основание да се приеме, че те представляват „група предприятия“ по смисъла на §1, т.5 от ДР на ЗТМТМ. „ТАЙЗИЕР ИНЖЕНЕРИНГ КЪМПАНИ ДЖЕНЕРАЛ ТРЕЙДИНГ ЕНД КОНТРАКТИНГ“ ООД не било еднолично дружество, а капитала му бил разпределен между лицата М. И. М. А. Б. и Л. А. Р. М. Ал-А. при съотношение 49% към 51%. Т.е. едноличният собственик на капитала на „СИЗА Дженерал Трейдинг енд контрактинг“ ЕООД не само, че не е едноличен собственик в чуждестранното юридическо лице, но той дори не притежавал мажоритарен дял от капитала, т.е. няма правомощия да упражнява едноличен контрол в дружеството. Поради тази причина и не можело да се приеме, че двете дружества са собственост на едно и също лице, съответно спрямо тях да е налице свързаност по см. на §1, т. 5 от ДР на ЗТМТМ. Изводите на административния орган в срещуположната посока били неправилни и не намирали

опора в материалния закон. Не бил налице законов или подзаконов нормативен акт, който да разпорежда, че за „предприятие-майка“ може да бъде прието и физическо лице, както е счел ответника. Според жалбоподателя, „предприятие-майка“ може да бъде единствено юридическо лице. Наличието на идентичност между управителя на чуждестранното дружество и на местното лице, приемащо на работа командировани служители не съставлявало основание да се приеме, че двете юридически лица представляват „група предприятия“ по смисъла на ЗТМТМ. Наличието на идентичност в персоналия субстрат на управителния орган не водело до свързаност между две дружества. Фактът, че договор № 1/06.06.2022г. между „ТАЙЗИЕР ИНЖЕНЕРИНГ КЪМПАНИ ДЖЕНЕРАЛ ТРЕЙДИНГ ЕНД КОНТРАКТИНГ“ ООД и „СИЗА Дженерал Трейдинг енд контрактинг“ ЕООД бил сключен от един и същ представител на двете дружества не свидетелствал за свързаност между тях съгласно изчерпателно посочените в §1, т. 5 от ДР на ЗТМТМ случаи. Изводът, че „СИЗА Дженерал Трейдинг енд контрактинг“ ЕООД не можело да се ползва от възможността да назначи командировани служител поради факта, че дружеството нямало характера на „местно лице, приело на работа командировани служители“ се явявал неправилен и незаконосъобразен. Налице били всички изискуеми от закона условия лицето А. М. А. Б. да получи разрешение за работа, на основание на което и да получи право на временно пребиваване в страната за целите на командироването.

Ответникът – изпълнителен директор на Агенцията по заетостта, чрез своя процесуален представител юрк. Е. И. оспорва жалбата. По същество се сочат доводи за нейната неоснователност и законосъобразност на постановения акт. Излага се, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в установената форма, при съблюдаване на реда за провеждане на административното производство и в съответствие с нормата на материалния закон. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в процеса и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства по чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по заявление с рег. № РДПТ-10-00-0700/06.07.2022 г., подадено от дружеството „СИЗА Дженерал Трейдинг енд Контрактинг“ ЕООД, с искане да бъде издадено разрешение за работа в Република България на лицето А. М. А. Б., гражданин на Е..

Назначаването на лицето е било свързано с работата му като „строителен работник“ на обект „Производствена складова база за метал и администрация“, находящ се в [населено място].

Към заявлението са били представени разрешение за строеж № О-47/12.05.2020г., договор № 1/06.06.2022г., писмо-потвърждение, че лицето работи в дружеството „ТАЙЗИЕР ИНЖЕНЕРИНГ КЪМПАНИ ДЖЕНЕРАЛ ТРЕЙДИНГ ЕНД КОНТРАКТИНГ“ ООД, справки-декларации по ЗТМТМ и други.

С оспорения акт- решение № РД-08-1009/28.09.2022г. изпълнителен директор на Агенция по заетостта е отказъл на „СИЗА Дженерал Трейдинг енд Контрактинг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], достъп до пазара на труда, на лицето А. М. А. Б., [дата на раждане] , паспорт № А04251929, гражданин на Е., като командирован работник от

трета държава, с място на работа: „Производствена складова база за метал и администрация“, УПИ-ХVIII-762, кв. 44, ПЗ „Север“, [населено място].

В мотивите на акта е изложено, че не са изпълнени изискванията, установени с нормативната уредба за заетост на чужденци в Република България, по см. на чл. 42, ал. 1, т. 2 от ЗТМТМ, във връзка с чл. 121а, ал. 1, т. 2, буква "а" от КТ. Определението на понятието „местно лице, приело на работа командирова работници“, дадено в § 1, т. 12 от ДР на ЗТМТМ, изключвало възможността дружеството „СИЗА Дженерал Трейдинг енд Контрактинг“ ЕООД да ползва работници на основание чл. 5, ал. 1, т. 2 от ЗТМТМ, понеже чуждестранният работодател /„ТАЙЗИЕР ИНЖЕНЕРИНГ КЪМПАНИ ДЖЕНЕРЪЛ ТРЕЙДИНГ ЕНД КОНТРАКТИНГ“ ООД/ и българското дружество, представлявали „група предприятия“ по см. на § 1, т. 5 от ДР на ЗТМТМ, по отношение на която категория свързани предприятия била приложима разпоредбата относно преместване по реда на вътрешнокорпоративен трансфер по чл. 5, ал. 1, т. 3 от ЗТМТМ. На следващо място, дружеството не можело да ползва работници по реда на чл. 5, ал. 1, т. 2 от ЗТМТМ посредством чуждестранния работодател („група предприятия“ по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на ЗТМТМ), тъй като понятието „командиран в рамките на предоставяне на услуги“ по § 1, т. 8 от ДР на ЗТМТМ, препращало изрично единствено към чл. 121а, ал. 1, т. 2, б. "а", но не и към б. „б" от Кодекса на труда (КТ).

Този административен акт е бил оспорен пред министъра на труда и социалната политика, който е постановил Решение № РД-20-6/04.11.2022г., с което е отхвърлил жалбата на „СИЗА Дженерал Трейдинг енд Контрактинг“ ЕООД.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения 14 - дневен срок, считано от 10.11.2022г.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, посочени от „СИЗА Дженерал Трейдинг енд Контрактинг“ ЕООД и на всички основания по чл.146 АПК, преценява следното:

На първо място, актът е постановен от компетентен орган- изпълнителен директор на Агенцията по заетостта- чл. 40, ал.1 във вр. чл.42, ал.1, т.2 ЗТМТМ. Съгласно разпоредбата на чл. 42, ал. 1, т. 2 от ЗТМТМ изпълнителният директор на Агенцията по заетостта отказва да издаде разрешението за работа на лице от трета държава, когато не са изпълнени изискванията, установени с други нормативни актове за упражняване на определената професия от чужденец в страната. Не се констатира порок на предписанието по чл.146, ал.1 от АПК.

На второ място, оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл.59, ал.2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Не се установява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта /Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС; Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд/. Ответникът е формирал своите

изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновано е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес.

На трето място, мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадения акт /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес, административният орган е събрал всички необходими доказателства, извършил е надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат е в съответствие с приетите фактически установявания. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до неправилно приложение на материалния закон, тъй като фактите вярно са подведени под съответните материалноправни разпоредби. Не е нарушено и накърнено правото на защита на жалбоподателя в хода на производството. В случай, че жалбоподателят не се е запознал с всички събрани по преписката доказателства, това процесуално право той може да упражни в пълен обем в съдебния процес, като оспори писмените доказателства или представи нови такива.

На четвърто място, спорът между страните по делото се свежда до приложението на нормите на материалния закон- чл.146, т.4 от АПК.

Решение № РД-08-1009/28.09.2022 г. на изпълнителния директор на АЗ е издадено на основание чл. 42, ал. 1, т. 2 от ЗТМТМ, във връзка с чл. 121а, ал. 1, т. 2, б. „а“ от КТ.

Разрешението за работа по чл. 40, ал. 1 от ЗТМТМ се издава по искане на местен работодател или на местното лице, приемащо на работа командирован или изпратен работник или служител от трета държава. Съгласно дефиницията на § 1, т. 12 от ДР на ЗТМТМ, „местно лице, приело на работа командировани или изпратени работници или служители“ е лице, осъществяващо дейност на територията на Република България, регистрирано по българското законодателство или по законодателството на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, което за своята дейност ползва услугите на командирован или изпратен работник или служител от държавите - членки на Европейския съюз, или от трети държави. Понятието „командирован или изпратен работник или служител в рамките на предоставяне на услуги“ е определено в § 1, т. 8 от ДР на ЗТМТМ и това е „работник, гражданин на държава - членка на Европейския съюз, или работник - гражданин на трета държава, който в рамките на определен период извършва работа на "територията на Република България, определена в трудовия договор с работодател, чието седалище е на територията на друга държава - членка на Европейския съюз, или

на трета държава при условията на чл. 121а, ал. 1, т. 2, буква „а“ и ал. 2, т. 2 от Кодекса на труда“. Командиrowане по смисъла на чл. 121а, ал. 1, т. 2, буква „а“ от КТ е налице когато работодател, регистриран по законодателството на друга държава - членка на Европейския съюз, държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, на Конфедерация Швейцария или на трета държава командиrowа работник или служител на територията на Република България за своя сметка и под свое ръководство въз основа на договор, сключен между работодателя и ползвателя на услугите.

При издаването на оспореното решение административният орган е приел, че „СИЗА Дженерал Трейдинг енд Контрактинг“ ЕООД и „ТАЙЗИЕР ИНЖЕНЕРИНГ КЪМПАНИ ДЖЕНЕРЪЛ ТРЕЙДИНГ ЕНД КОНТРАКТИНГ“ ООД представляват група предприятия по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на ЗТМТМ. Лицето М. И. М. А. Б. е управител и на двете дружества, както и едноличен собственик на капитала на „СИЗА Дженерал Трейдинг енд Контрактинг“ ЕООД и съдружник в „ТАЙЗИЕР ИНЖЕНЕРИНГ КЪМПАНИ ДЖЕНЕРЪЛ ТРЕЙДИНГ ЕНД КОНТРАКТИНГ“ ООД. Договор № 1 от 06.06.2022 г. между „СИЗА Дженерал Трейдинг енд Контрактинг“ ЕООД и „ТАЙЗИЕР ИНЖЕНЕРИНГ КЪМПАНИ ДЖЕНЕРЪЛ ТРЕЙДИНГ ЕНД КОНТРАКТИНГ“ ООД е сключен от представляващия и двете дружества управител, а именно: М. И. М. А. Б.. В качеството си на управител на „ТАЙЗИЕР ИНЖЕНЕРИНГ КЪМПАНИ ДЖЕНЕРЪЛ ТРЕЙДИНГ ЕНД КОНТРАКТИНГ“ ООД, М. И. М. А. Б. има правото да сключва договори, да подписва писма-потвърждения по чл. 25, ал. 1, т. 5 от ППЗТМТМ, както и да участва при взимането на решения по отношение дейността на чуждестранното дружество. Като управител и едноличен собственик на капитала на „СИЗА Дженерал Трейдинг енд Контрактинг“ ЕООД, М. И. М. А. Б. разполага с правомощия за разпореждане с дейността на дружеството.

В § 1, т. 2а от ДР на КТ е определено, че „група предприятия“ е понятие по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на ЗТМТМ. Легалната дефиниция на § 1, т. 5 от ДР на ЗТМТМ гласи , че „група предприятия са две или повече свързани предприятия, когато едното предприятие по отношение на другото предприятие: пряко или непряко притежава преимуществен дял от записания капитал на второто предприятие; контролира по-голямата част от гласовете, свързани с емитирания от второто предприятие акционерен капитал; има право да назначава повече от половината членове на административния, управителния или надзорния орган на второто предприятие, или предприятията се намират под единното управление на предприятието-майка“.

Във връзка с възражението на жалбоподателя, че разпоредбата на § 1, т. 5 от ДР на ЗТМТМ се отнася за предприятия, които са само юридически лица, а не за представляващите ги физически лица, е необходимо да се отбележи следното: Терминът „предприятие“ по см. на §1, т.2 от ДР на КТ „е всяко място - предприятие, учреждение, организация, кооперация, заведение, обект и други подобни, където се полага наемен труд“ и в трудовото законодателство се отъждествява с „работодател“. "Работодател“ по см. на §1, т.1 от ДР на КТ е „всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение, включително за извършване на надомна работа и работа от разстояние и за изпращане за изпълнение на работа в предприятие ползвател“.

В конкретния случай, едно и също физическо лице М. И. М. А. Б. е управител и на двете търговски дружества, както и едноличен собственик на капитала на „СИЗА Дженерал Трейдинг енд Контрактинг“ ЕООД и съдружник в командированото предприятие - „ТАЙЗИЕР ИНЖЕНЕРИНГ КЪМПАНИ ДЖЕНЕРЪЛ ТРЕЙДИНГ ЕНД КОНТРАКТИНГ“ ООД. Физическото лице М. И. М. А. Б. - управител на „ТАЙЗИЕР ИНЖЕНЕРИНГ КЪМПАНИ ДЖЕНЕРЪЛ ТРЕЙДИНГ ЕНД КОНТРАКТИНГ“ ООД притежава целия капитал на „СИЗА Дженерал Трейдинг енд Контрактинг“ ЕООД и има правото да назначава членовете на административния и управителния орган на жалбоподателя. Посочените обстоятелства изпълняват условието на § 1, т. 5 от ДР на ЗТМТМ за наличие на „група предприятия“. Ето защо, правилни са аргументите на ответника, че двете дружества представляват „група предприятия“ по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на ЗТМТМ и командироването на работника А. М. А. Б. се осъществява в рамките на „групата предприятия“, а не за изпълнение на услуга, която се основава на договор, чието изпълнение е изцяло за сметка на чуждото предприятие. Законосъобразен е формираният извод, че жалоподателят не отговаря на изискванията, регламентирани в чл. 42, ал. 1, т. 2 от ЗТМТМ, във връзка с чл. 121а, ал. 1, т. 2, б. „а“ от КТ.

На следващо място, предприятието в страната, което е местно лице, не може да ползва труда на работници по реда на чл. 5, ал. 1, т. 2 от ЗТМТМ посредством чуждестранния работодател, тъй като понятието „командирован в рамките на предоставяне на услуги“ по § 1, т. 8 от ДР на ЗТМТМ, препраща изрично единствено към чл. 121а, ал. 1, т. 2, б. „а“, но не и към буква „б“ на същата разпоредба от КТ / касаеща случаите, при които работодател от трета държава командирова на територията на РБ работник в същата група предприятия/. След като „СИЗА Дженерал Трейдинг енд Контрактинг“ ЕООД и „ТАЙЗИЕР ИНЖЕНЕРИНГ КЪМПАНИ ДЖЕНЕРЪЛ ТРЕЙДИНГ ЕНД КОНТРАКТИНГ“ ООД представляват „група предприятия“ по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на ЗТМТМ, по отношение на тях е приложима разпоредбата относно преместване по реда на вътрешнокорпоративния трансфер по чл. 5, ал. 1, т. 3 от ЗТМТМ. „СИЗА Дженерал Трейдинг енд Контрактинг“ ЕООД, представлява „приемащо предприятие“, по смисъла на § 1, т. 16 от ДР на ЗТМТМ, във връзка с чл. 121а, ал. 1, т. 2, б. „б“ от КТ, а не „местно лице, приело на работа командировани работници“ по смисъла на § 1, т. 12 от ДР на ЗТМТМ.

Съжденията на административния орган в тази насока са подкрепени с достатъчно относими доказателства за осъществени факти и

обстоятелства, които да изпълнят съдържателно посочената хипотеза на закона, свързани с невъзможността за да бъде издадено разрешение за работа на чужденец по реда на чл. 40, ал. 1 и ал. 2, т. 1, предложение първо от ЗТМТМ.

*В заключение*, съдът приема, че **решение № РД-08-1009/28.09.2022г.** на изпълнителен директор на Агенция по заетостта е законосъобразно и поради липсата на отменителните основания по чл.146 АПК, следва да бъде потвърдено. При прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170 ал.1 АПК, ответникът доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни правни последици за „СИЗА Дженерал Трейдинг енд Контрактинг“ ЕООД.

При този изход на спора искането на представителя на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено, като се дължи юрисконсултско възнаграждение, съгласно разпоредбата на чл. 143, ал.3 от АПК и чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Съобразно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и с оглед фактическата и правна сложност на делото, размерът на възнаграждението следва да се определи на 100.00 /сто/ лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, *Административен съд София-град*, II-ро отделение, 22-и състав,

## **Р Е Ш И:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на „СИЗА Дженерал Трейдинг енд Контрактинг“ ЕООД, представлявано от управителя М. И. М. А. Б. срещу **решение № РД-08-1009/28.09.2022г.** на изпълнителен директор на Агенция по заетостта.

**ОСЪЖДА** „СИЗА Дженерал Трейдинг енд Контрактинг“ ЕООД, представлявано от управителя М. И. М. А. Б., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“, [улица], ет.1, ап.3 да заплати на Агенция по заетостта с адрес: [населено място], [улица] сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143, ал.3 АПК.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му чрез

Административен съд София - град пред Върховния административен съд  
на Република България.

**РЕШЕНИЕТО** да се съобщи на страните чрез изпращане на препис  
от него по реда на чл.138 АПК

*Съдия:*